

خانواده مطلوب از دیدگاه قرآن کریم

□ احمد احمدی تبار *

چکیده

خانواده، نهادی است که با وجود تحولات اساسی جامعه، در اهداف و کارکردهای خود ثابت مانده و هنوز در همه جوامع اهمیت اساسی دارد. خانواده، مناسب‌ترین نظام برای تأمین نیازهای روحی و معنوی بشر است و بهترین پسترا برای تأمین امنیت و آرامش روانی اعضا، پرورش نسل جدید، اجتماعی کردن فرزندان و برآورده ساختن نیازهای عاطفی افراد فراهم می‌آورد. در عصر حاضر، با اثرپذیری از تحولات اجتماعی، صنعتی و علمی، در بیشتر جوامع از جمله ایران، مشکلات متعددی برای خانواده پدید آمده است. اختلاف‌های خانوادگی، طلاق، فرزندان بی‌سرپرست و بزه‌کاری نوجوانان و جوانان، نشان‌دهنده مشکلات اساسی در خانواده‌های ماست. در این مقاله، به این کانون پر از مهر و نیز آسیب‌شناسی آن می‌پردازیم و ویؤگی‌های آن را از دیدگاه قرآن بیان می‌کنیم.

اشاره

خانواده از ابتدای تاریخ تاکنون، به عنوان اصلی‌ترین نهاد اجتماعی، زیربنای جوامع و خاستگاه فرهنگ‌ها، تمدن‌ها و تاریخ بشر بوده است. پرداختن به این بنای مقدس و بنیادین و هدایت آن به جایگاه واقعی اش، همواره سبب اصلاح خانواده بزرگ انسانی و غفلت از آن، موجب دور شدن بشر از حیات حقیقی و سقوط به ورطه نابودی بوده است. اسلام به عنوان مکتبی انسان‌ساز، بیشترین توجه را به والایی خانواده دارد. از این‌رو، این نهاد مقدس را کانون تربیت می‌شمرد. نیکبختی و بدبختی جامعه انسانی را نیز به صلاح و فساد این‌بنا وابسته می‌داند و هدف از تشکیل خانواده را تأمین نیازهای عاطفی و معنوی انسان از جمله دست‌یابی به آرامش بر می‌شمارد.

کارکرد و جایگاه خانه در قرآن

واژه‌ی بیت به معنای خانه، هفتاد و یک بار با مشتقات آن در صیغه‌های بیت و جمع آن بیوت در قرآن کریم آمده است. این کلمات در دوازده مورد با مصدق بیت الله، یعنی کعبه (خانه خدا)، دو مورد برای بیت عتیق، دومورد بیت معمور و باقی به معنای خانه همان محیط مخصوص زندگی خانواده، آمده است.

با نظر به آیات الهی و پرداختن آیات متعددی در قرآن به کلمه بیت، چنین به دست می‌آید که این مکان مسقف محدود که محل اجتماع و زیست جمعی بشر و اولین محیط رشد و پرورش است، مورد عنایت حق بوده و بر حسب کارایی و جایگاهش در حیات انسانی، از اهمیت بسزایی برخوردار است. در اینجا به بعضی از این موارد اشاره می‌شود:

محل تسکین:

اولین کارکرد خانه، تأمین آرامش جسم و تسکین جان اعضای آن است که البته مرهون امنیت همه جانبه‌ی این محیط برای اعضاست. فضای محدود و امن خانه، حریمی برای ابراز

احساسات بیان اسرار ، ارضای غرایز و تامین نیازهای جسمی و روحی انسان است . این سکونت و امنیت را خداوند به خود نسبت می دهد و می فرماید : و الله جعل لكم من ييوتكم سكنا : خداوند از خانه های شما محل سکونت و آرامش برایتان قرار داد . [۱] واژه سکن به معنای هر چیزی است که انسان به وسیله‌ی آن تسکین یابد . [۲] انسان علاوه بر نیاز به سکونت در خانه ، به محلی برای تسکین آلام روحی ، رها شدن از برخی قیودات اجتماعی ، استراحت به نحو دلخواه ، خلوت کردن و راز و نیاز با خدا و محترمان نیاز دارد . اگر خانه تامین کننده این نیازها نباشد ، مسکن نخواهد بود .

محل ذکر و تلاوت آیات الهی :

واذكرن ما يتلى فى بيوتكم من آيات الله والحكمة
به ياد آورید آنچه در خانه هایتان از آیات و حکمت تلاوت شده است .^۳
آیه خطاب به همسران پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) است و نکاتی از آن برداشت می شود :

فضایلی که از خانه و خانواده نصیب انسان می شود ، ارزشمند است و باید برای به کار گیری در زندگی حفظ شود .

خانواده‌ی پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) الگوئی برای همه خانواده‌ها است ؛ لذا باید بیش از دیگران مراقب امثال اوامر الهی باشند . هر فرد باید حافظ شئون ، موقعیت و آبروی خانواده خود باشد .

محیط آرام و مانوس خانه ، آن را مکانی مورد احترام و عنایت قرار داده است ؛ اما چنان‌چه این محل معبدی برای بندگی و ذکر حق واقع شود ، خداوند آن را رفیع و عظیم می گرداند ، چنانکه خطاب به رسول گرامیش می فرماید : فی بیوت اذن الله ان ترفع و يذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والاصال [۳]

رفعت و علو حقيقة خاص خداوند متعال است ؛ خانه‌ای که مسجد خداوند و محل تسییح او باشد ، نیز عظیم و رفیع است .

آنچه از آیه فوق و تفسیر مرحوم علامه طباطبائی (المیزان) استفاده می‌شود، این است که اگر خانه از هر پلیدی و لوثی منزه بماند و به ذکر خدا و عبادت او مزین شود، رفعت می‌یابد و از یک چهار دیواری سرد و بی روح خارج می‌شود و هر چه صبغه‌ی الهی و معنویش بیشتر شود، مقامی رفیع‌تر که مصدق‌اکامله آن کعبه، خانه‌ی خدا است. [۴]

محل رابطه‌ای قدسی:

فإذا دخلتم بيوتا فسلموا على أنفسكم تحيه من عند الله مباركه طيبة[۵]
مقصود از سلام کردن بر خود، سلام بر اهل خانه است و اگر در اینجا نفرمود: بر اهل آن سلام کنید، خواست یگانگی مسلمانان با یکدیگر را برساند؛ چون همه انسانند و خدا همه را از یک مرد وزن خلق کرده است. علاوه بر این، همه مومنند و ایمان، ایشان را جمع کرده، چون قوی‌تر از وهم و هر عامل دیگری برای یگانگی است. خداوند می‌فرماید: بر اهل خانه سلام کنید؛ از آنجا که سلام بیان تحيیتی مبارک از نزد پروردگار است، عالی‌ترین ایجاد رابطه میان اعضای خانواده آن است که با تحيیت و سلام بر یکدیگر برخورد کنند و یاد خدا میان آنان باشد. این رابطه قدسی اگر در خانه برقرار شود، به طور قطع به جامعه نیز کشانده خواهد شد. پس حقیقت سلام، گسترش امنیت و سلامتی در میان انسان هاست.

لزوم حفظ حریم خانه:

از نظر قرآن، خانه در مقام و جایگاه بالایی قرار دارد؛ به قدری که حفظ حریم آن بر همگان توصیه شده است. خداوند متعال می‌فرماید: يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا تُدْخِلُوا بَيْوَتًا غَيْرَ بَيْوَتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتَسْلِمُوا[۶]

حضر در آیه مذکور به این معناست که خداوند ورود به خانه‌ی غیر را بدون اذن و سلام ممنوع می‌کند. حرمت این حریم را مقدس می‌دارد و ضرورت حاکمیت یک فرهنگ صحیح و صمیمی را در برخورد با اهل خانه بیان می‌کند و می‌آموزد که اهل بیت باید در روابط با یکدیگر، علاوه بر رعایت همه‌ی شئون انسانی در برخوردها، از راه تکلم که نزدیک ترین و شایع‌ترین

ارتباط است، نیز این یگانگی را بیان کنند و سلام واژه ای است که این پیام را دارد؛ علاوه بر آنکه آرزوی سلامت و امنیت از جانب سلام کننده را ابلاغ می کند. از عدی بن ثبات روایت است: زنی انصاریه به نزد رسول الله (صلی الله علیه وآلہ وسلم) آمد و عرض کرد: من درخانه خویش گاه گاه در شرایطی هستم که نمی خواهم هیچ کس مرا بیند، در این حال اگر پدر، فرزند یا مردی از خویشان من وارد شوند، چه کنم؟ در جواب، آیه فوق فرو فرستاده شد

تسنیف این تصنیف را گفته شده است که استیناس طلب انس است [۷] و به این معنی است که در هیچ خانه ای که ملک شما نیست وارد نشوید تا مطمئن شوید فردی در آن است و آنگاه اجازه بخواهید. ابن عباس گفت: در این آیه تقدیم و تاخر است؛ یعنی حتی تسلیمه و تستاذنا، یعنی حتی تقولوا السلام عليکم، ادخل؛ سلام مستحب است و استیزان واجب [۸] در آیه ۲۸ از سوره میارکه نور نیز، ورود به هر خانه ای مشروط به اجازه یافتن از سوی صاحب خانه شده است. فان لم تجدوا فيها احداً فلا تدخلوا ها حتى يوذن لكم [۹] اگر درخانه کسی را نیافتید، تا اجازه دریافت نکرده اید، واردنشوید.

علاوه بر این حکم عمومی، در آیه ۵۳ از سوره احزاب نیز ورود به خانه پیامبر (صلی الله علیه وآلہ وسلم) بدون اذن منع شده است: يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُدْخِلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُوذَنَ لَكُم

ای ایمان آورندگان به خانه پیامبر واردنشوید مگر آنکه به شما اجازه دهد.

اهمیت خانواده در دوران کودکی

نوزاد، نخستین تعامل خود با محیط را در خانواده آغاز می کند. در این کانون اولیه، نخستین اثرگذاری و اثرباری آغاز می شود و کودک اندک در فرآیند رشد اجتماعی قرار می گیرد. به نظر روانشناسان، سالهای اولیه کودکی، در رشد شخصیت و آینده او نقشی بسزا دارد. بیشتر شناختهای کودک از خود، اطرافیان و محیط نیز در این دوران شکل می گیرد. میزان سلامت جسمانی و روانی کودک، بسته به ارتباطی است که خانواده با او دارد و اینکه تا چه حد تلاش می کند نیازهای او را برآورده سازد. کودکانی که در این سالها از نظر عاطفی و امنیتی در خانواده تأمین نمی شوند، به انواع سختی ها دچار می گردند. مشکل این کودکان، بیشتر با شیطنت ها،

دروغگویی‌ها و حرف نشنیدن‌های ساده آغاز می‌شود و با توجه به وضع نابسامان خانواده، به بزهکاری‌ها و جنایت‌های دوران بزرگ‌سالی می‌انجامد.

اهمیت خانواده در دوران نوجوانی

ویرگی مهم دوران نوجوانی، استقلال طلبی نوجوان است. او می‌خواهد به شیوه‌ای، رشد و استقلال خود را به خانواده ثابت کند. بر این اساس، فاصله میان خود و خانواده را بیشتر می‌کند و به گروه همسالان نزدیک می‌شود. در صورتی که خانواده در این دوران با کارکردهای اساسی خود آشنا نباشد و ویرگی‌های دوران نوجوانی را نشناسد، کارکرد تربیتی درستی نخواهد داشت. چه بسا رفتارهای نادرست اعضا خانواده و فضای نامناسب آن، نوجوان را بیشتر از این محیط دور سازد.

عوامل امنیت و ثبات خانواده

رشته حیات خانواده باید چنان استوار باشد که هیچ عاملی تواند آن را از هم بگسلد. برای حفظ خانواده از فروپاشی باید از همان آغاز مراقب بود و کنترل‌های لازم را انجام داد. عواملی که سبب حفظ خانواده از خطر و آلودگی‌ها می‌شود، بسیار و متنوع است؛ زیرا بخشی از آنها به خود زن و مرد، بعضی به اجتماع و برخی نیز به دولت و حکومت بر می‌گردد. عواملی چون پاکی، تقوی، حفظ عفت، رعایت حقوق، شرکت در غم و شادی یکدیگر، وجود فرزند، محدود کردن خواسته‌ها، تحمل یکدیگر، پاکی مردم، نظارت اجتماعی، کنترل عوامل مزاحم، کنترل مراکز فساد، اجرای قوانین، ارشاد عمومی، تشویق به ازدواج، آسان‌سازی ازدواج، دادن امتیاز شغلی به متاهل‌ها و کنترل مسئله طلاق، همگی می‌توانند حفظ و ثبات حیات خانواده مؤثر باشند.

تعريف خانواده از منظر قرآن

اهمیت خانواده و نقش آن در جامعه بشری از رهار و تأمل و تفکر در دو بعد وجودی انسان آشکار می‌گردد. خانواده یک واحد اجتماعی است که هدف از آن در نگاه قرآن، تأمین سلامت روانی برای سه دسته است؛ زن و شوهر، پدر و مادر و فرزندان. همچنین هدف، ایجاد آمادگی برای برخورد و رویارویی با پدیده‌های اجتماعی است. در آیه ۷۴ سوره فرقان می‌خوانیم: (والذین

يقولون ربنا هب لنا من أزواجا نقرة أعين واجعلنا للمتقين إماماً) وكسانی که می گویند خدای ما ما را از همسران مان نور چشمان ببخش و ما را رهبر پرهیزکاران گردان. این آیه بر اهمیت خانواده و پیش آهنگی آن در تشكیل جامعه نمونه انسانی اشاره دارد، چنان که پیوندهای سالم و درخشان خانوادگی را ایده آل پرهیزکاران معرفی می کند. در درون واحد اجتماعی خانواده پدر و مادر از آغاز تولد کودکان به عنوان الگو برای آنان مطرح هستند، نقش و معنای اهمیت خانواده در بهسازی وضعیت بشر نیز در همین واقعیت نهفته است. در نگاه پیشوایان دین، باورها، چگونگی زندگی، عادتها، تمایلات و اهداف والدین از مهم ترین عوامل تأثیرگذار بر کودکان هستند. بنابراین نوع رفتار والدین در هماهنگ سازی خواستها و تمایلات خودشان از یک سو و تمایلات خانوادگی و اجتماعی از سوی دیگر و همچنین تلاش پیوسته آنان برای تأمین رفاه و سلامتی روانی خانواده و نوع برخورشان با وظایف دینی و اجتماعی از عوامل ایجاد هسته تعاون و همکاری اجتماعی در کودک شمرده می شوند. ارزش خانواده پیش از هر چیز بر پایه مودّت و دوستی بین اعضای آن استوار است؛ اعضايی که انجام حقوق متقابل، آنان را در کنار یکدیگر نگاه داشته است و اگر این جریان بر اساس دوستی و تقاضا و برکنار از منیت ها ادامه یابد به کمال انسانی مورد انتظار خواهد انجامید. از نگاه قرآن، خانواده، مدرسه محبت و دوستی است؛ در آیه ۲۱ سوره روم آمده است: (و من آیاته أن خلق لكم من أنفسكم أزواجاً لتسكنوا إليها و جعل بينكم مودّة و رحمة إنّ فی ذلك لآیات لقوم يتفکرون) از نشانه های او این است که از خود شما جفتھایی برای شما آفرید تا نزد ایشان آرامش یابید، و میان شما دوستی و مهربانی برقرار ساخت. همانا در این نشانه هایی است برای آنان که می اندیشند. در این آیه چند نکته و نقطه با اهمیت درباره خانواده وجود دارد که شایسته بررسی است:

۱. **أزواجاً من أنفسكم؛ همسرانی از خودتان.** بر اساس این تعبیر، رابطه و پیوند زن و شوهر یکی از ابعاد مهم خانواده است. چنان که پیش تر اشاره کردیم انسان موجود اجتماعی است که رشد، شکوفایی و تکامل او در گرو ارتباط با دیگران و سختیها و مشکلات این مسیر می باشد؛ چرا که راه کمال بی پایان است. و در هر مرحله از مراحل زندگی و رشد، یک سلسله نیازهای ویژه درونی وجود دارد که خود را در عمل ارتباط با دیگران نشان داده و انعکاسی از نیاز درونی انسان

نسبت به خواسته‌ها و ایده‌آل‌های اوست. پیوند میان زن و شوهر چیزی جز پیوند دوستی پیراسته از هر انگیزه دیگر نیست. در خانواده است که نقاط ضعف و قوت شخصیت انسان بدون هیچ گونه ترس یا ملاحظه‌ای آشکار می‌شود، خانواده محیطی است که امکان درمان مشکلات به صورت طبیعی در آن فراهم است، زیرا با برداشت، محبت، وفاداری و اطمینان متقابل زن و شوهر زمینه شناخت نقاط منفی شخصیت و بررسی آنها و رهایی از چنگ آنها با خودسازی بیش از هر جای دیگر میسر می‌شود. بنابراین در نگاه اسلام، آلودگی‌های درونی بدتر از زشتیهای بیرون است و محیطی که در آن امکان ظهور و بروز نقاط منفی شخصیت بدون ترس از کیفر وجود دارد - که همان خانواده است - از این ویژگی نیز برخوردار است که امکان رهایی از آن ضعفها نیز در آن فراهم است. به هر حال با نیروی عشق و محبت می‌توان به دشوارترین مقصودها رسید.

۲. و جعل بینکم مودّة میانتان دوستی برقرار ساخت. دومین نقطه مهم در خانواده محبت بین زن و شوهر است؛ آنها با تعامل دوستانه و همکاری در مسیر شناخت خود و خدای خود به آرامش می‌رسند و در وادی امن الهی گام می‌ Nehند؛ از همین رو تعبیر (لتسكنوا اليها) در آیه شریفه آمده است.

۳. لتسکنوا؛ تآرامش یابید. (سکنی) دست یافتن به مقام سکونت و آرامش است، و این تعبیر در قرآن اشاره به این واقعیت دارد که آرامش، مقام و موقعیتی است که انسان در پنهانه هستی باید بدان دست یابد و از دیدگاه قرآن وظیفه خانواده زمینه سازی برای همین هدف است، حال چه برای زن و شوهر، یا کسانی که راه آنان را ادامه می‌دهند؛ یعنی فرزندان.

۴. رحمة؛ اصل مهربانی. الفت زن و شوهر و همکاری آن دو با نیروی عشق و محبت در مسیر کمال، رحمت و مهربانی را برای خانواده و دیگران به بار می‌آورد، پس پیوند سالم است که ضامن فراهم شدن زمینه مناسب برای ارتباط مسؤولانه و ماندگار است و این چیزی است که نوگامانی که در آغاز راهند، از آن الگو می‌گیرند و در روابط آینده شان با جامعه به عنوان سرمشق بدان می‌نگرنند. پیامدهای رفتار والدین بیشتر از نقش محسوس آنان در روابط شان با فرزندان است، بلکه نوع تعامل والدین با یکدیگر سنگ بنای شخصیت روانی فرزندان را می‌نهد که اگر سالم بود، رحمت به بار می‌آورد. منظور از سازگاری و هماهنگی میان زن و شوهر، بیشتر، تلاش

در جهت تعالی و تکامل دوسویه با وجود تفاوت‌های طبیعی و ذاتی است تا توافق و تفاهم میان آنها. بنابراین چنان که یک سری تفاوت‌های فیزیولوژیکی میان زن و مرد وجود دارد، یک سلسله تفاوت‌های مهم روانی نیز دارند؛ چنان که آیات کریمه زیر بدین نکته اشاره دارد: (و اللیل إِذَا يَغْشَىٰ
وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّٰ . وَمَا خَلَقَ الذَّكْرُ وَالْأُنْثَىٰ . إِنَّ سَعِيكُمْ لِشَتَّىٰ) [۱۰] با این حال تا آنجا که به روحیات و ویژگیهای شخصیتی مربوط می شود، تفاوت آنها همچون تفاوت فیزیولوژیک نیست و ارتباط به بعد زنانگی و مردانگی افراد ندارد. این شرایط اجتماعی، خانواده و فرهنگ است که عوامل مؤثر در شخصیت افراد به شمار می آید و دوگانگی هایی در چگونگی رفتار و کارهای زن و مرد می آفیند. اینجاست که رسالت خانواده یعنی تفاهم و دوستی متقابل برای کنار آمدن و تعامل با میلها و گرایشهای متفاوت به عنوان عناصر تشکیل دهنده واحد شخصیت انسان، به صورت دقیق تعیین می شود. چیزی که راستی، اطمینان، فروتنی، تقوا و پرهیز از خودمحوری را می طلبد و فرزندان را وامی دارد تا از آن در روابط اجتماعی شان با دیگران الگو بگیرند، به گونه ای که تفاوت‌های فردی، اجتماعی و فرهنگی دیگران را همچون تفاوت‌های پدر و مادرخودشان از عوامل تکامل بدانند و این گونه تعامل است که زمینه تفاهم بین ملتها و سازگاری بین باورهای گوناگون را فراهم می کند و سبب صلح و امنیت در سطح بین المللی می گردد. پدر و مادر مسؤول تربیت فرزندان شان به چنین روشی هستند و بر اساس حدیث شریف پیامبر اکرم (ص) فرزندان، امانتهایی در دست پدر و مادرند که باید از آنها مراقبت کنند، بدون اینکه احساس مالکیت نسبت به آنان داشته باشند. فرزند در رشد و بالندگی خود نیازمند عطوفت و مهربانی پدر و مادر است، که این محبت و مهربانی دو اثر اساسی دارد: یک. هسته ضروری تکامل و ایجاد اطمینان اولیه در روح کودک است. دو. زمینه پیدایش روح دوستی و مهربانی در ارتباط کودک با دیگران می شود.

فرزندان نیز یک سلسله مسؤولیتهاستی در برابر والدین دارند. از دیدگاه قرآن شایسته است که رفتار فرزندان در برابر پدر و مادر آمیخته با احترام و محبت باشد؛ خداوند می فرماید: (فَلَا تقل
لَهُمَا أَفْٰفٌ) و بر فرزندان لازم است که از پدر و مادر خویش نگهداری و مراقبت کنند، همان گونه که در سوره اسراء می فرماید: (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَاّ تَعْبُدُوا إِلَّاٰ إِيَّاهُ وَبِالوَالِدِينِ إِحْسَانًاٰ إِمّا يَبْلُغُنَّ عَنْكُمْ

الكَبِيرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كَلَاهُمَا فَلَا تَقْرُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَتَهَّرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قُولًاً كَرِيمًاً وَ اخْفُضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبْ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَيَانِي صَغِيرًاً)[۱۱] پروردگارت مقرر فرمود که جز او را نپرسنید و به پدر و مادر نیکی کنید، چنانچه یکی یا هر دوی آنها نزد توبه پیری رسند به ایشان سخنی رنجش آور نگو و بر سرشان فریاد مکن و با ایشان سخنی کریمانه بگو. و با آنان مهربانانه فروتنی کن و بگو پروردگارا همان گونه که آنها مرا در کودکی پرورش دادند تو نیز آنها را مشمول رحمت خویش گردان. بی گمان این احترام گذاشتند به معنای دعوت فرزند به تقليید و رهروی از پدر و مادر بدون تفکر و اندیشه نیست، زیرا این کار از نگاه قرآن نادرست است. از دیدگاه قرآن هر انسانی باید با فکر و اندیشه خودش راه درست از نادرست، هدایت از ضلالت را تشخيص دهد، چنان که در آیه ۲۱ سوره لقمان می خوانیم: (و إِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آباءُنَا أَوْ لَوْكَانَ الشَّيْطَانَ يَدْعُوهِمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ) وچون به ایشان گفته شود از آنچه خدا فرستاده پیروی کنید، گویند ما آنچه پدرانمان را بر آن یافته ایم پیروی می کنیم؟ آیا هر چند شیطان به آتش دوزخشان فرا خواند. از سوی دیگر تأکید همواره بر نقش اصلی خانواده در رشد فرزندان و تکوین شخصیت آنان، نباید این گونه تفسیر و فهمیده شود که انسانی که به بلوغ رسیده است، قدرت بر تحول وجودی و تکامل ندارد، زیرا انسان در هر حال مسؤول کارهای خویش است: (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسِبَتْ رَهِينَةً). اگر در این زمینه دچار عقب ماندگی شد پدر و مادر او مسؤول نیستند، چنان که اگر کار نیکی انجام داد پاداش می گیرد. خداوند در آیه ۲۱ سوره طور فرموده است: (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعُوهُمْ ذَرِيَّتُهُمْ بِإِيمَانِ الْحَقْنَا بِهِمْ ذَرِيَّتُهُمْ وَمَا أَلْتَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرَءٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينَ) و آنان که ایمان آورند و فرزندانشان در پی ایشان رفتند، آنان را بدیشان ملحق می کنیم و از عمل ایشان چیزی نمی کاهیم؛ هر که در گرو کارهای خویش است. به رغم دلالتهاي روشن قرآن بر تساوي زن و مرد، متأسفانه در برخی جوامع اسلامی، زن در خانواده یا در سطح جامعه در معرض ستم قرار دارد. البته این بدان معنی نیست که زن در کشورهای اروپایی وضع بهتری دارد و از موقعیت شایسته انسانی برخوردار است، بلکه در آنجا نیز زن مورد ستم است اما به شکلی دیگر. یکی از عللهاي ستم بر زن، ساز و کارها و باورهاي رايچ جامعه است. دیگر اينکه زن در طول تاريخ به طور مستقيم به سراغ متون و فهم و تفسير آنها نرفته است تا بتواند

حق خود را اثبات کند، بلکه بیشتر موارد این کار را به مرد وانهاده است. علاوه بر این دو، علت سومی نیز برای عقب ماندگی زن در جوامع اسلامی وجود دارد و آن در آمیختگی دو بعد وجودی انسان در مقام فهم حقوق زن است: ۱. بعد جنسی زن و مرد؛ ۲. بعد معنوی والهی.

زن و مرد اگر چه از نظر فیزیولوژیک متفاوتند، ولی از ناحیه روحی و معنوی هر دو انسان هستند: (انّ اکرمکم عندالله اتقاکم). از نگاه اسلام، انسان تا هنگامی که از بند کششها و وابستگی های مادی آزاد است رو به سوی کمال و رشد معنوی در حرکت است و زمینه این رشد در هر دو جنس زن مرد فراهم است. بنابراین تکیه بر جنسیت در حقوق خانواده - یعنی جایی که ارزش پیوند و یگانگی در چارچوب روابط فیزیولوژیک محدود نمی ماند - به عقب ماندگی زن می انجامد. با توجه به همین واقعیت تبعیض و نابرابری بین زن و مرد در برخی خانواده های مسلمان، گروهی از منتقدان مغرض غرب و شرق گمان کرده اند که حقوق زن در اسلام کمتر از حقوق مرد است. در پاسخ اینان باید گفت که جست و جو و دریافت ما از اسلام و قرآن چیز دیگری است. ما به قرآن به عنوان یک مجموعه مرتبط و هماهنگ نگاه می کنیم، چنان که در خود قرآن نیز آمده است که آیاتش برخی محکم و برخی متشابه است و فهم و تبیین بعضی از آیات در پرتو بعضی دیگر خواهد بود. ما برای تنظیم حقوق خانواده به صورت عادلانه از روش زیر استفاده می کنیم: ۱. زن و مرد در قرآن از نظر آفرینش برابرند. در آیه نخست سوره نساء آمده است: (یا ایها الناس اتّقوا ربّکم الّذی خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها و بَثَّ منها رجلاً كثیراً و نساءً)

۲. فرصتهای رسیدن به مراحل رشد و کمال بشری برای زن و مرد همسان است؛ در این زمینه آیه ۱۳ سوره حجرات می گوید: (یا ایها الناس إِنّا خلقناکم من ذکر و اُنثی و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا إِنّ اکرمکم عندالله اتقاکم...)

۳. زن و مرد در پاداش نیز برابر هستند؛ در این زمینه آیه ۳۵ سوره احزاب قابل توجه است. برای تحقق بخشیدن عادلانه به این سه زمینه که قرآن بارها از آنها یاد کرده است، بایسته است که شرایط پیشرفت و کمال برای زن و مرد به صورت یکسان فراهم گردد. قرآن در بیشتر موارد، مردم را به تدبیر، تفکر و اندیشیدن در مسائل مربوط به انسان و طبیعت فرامی خواند و به فهم و شنیدن

آیات الهی و عبرت گرفتن از آنها ترغیب می کند. قرآن همیشه ایمان را با عمل شایسته مترادف و در کنار یکدیگر می آورد. آیا می توان دو عنصر زمان و مکان را در عمل شایسته نادیده گرفت؟ پیش از طلوع اسلام، زن کمترین حقی نداشت؛ دختران را زنده به گور می کردند، مرد حق داشت تا هر چند بار که دلش می خواست ازدواج کند. آموزه های اسلام برای ثبت حقوق زن، در آن زمان پدیده ای کاملاً جدید و پیشرفته بود، زیرا دین اسلام برای دگرگون سازی و پیشرفت انسان آمده بود، و بهترین راه برای رسیدن به این هدف، تغییر گام به گام و تدریجی است، زیرا تغییر یک روزه و دگرگون کردن یک باره سنتها و عادتهاي اجتماعي نه درست بود و نه سودمند. اما امروز با توجه به همان حقایق قرآنی که یاد شد؛ یعنی تأکید بر برابری ارزش وجودی زن و مرد و فراخوانی مردم به تفکر و اندیشیدن در آیات روشن الهی و نتیجه گیری عبرتها و نکات حکیمانه از آنها، می توان گفت که حقوق زن و مرد در خانواده مساوی است و معیار در مدیریت هر یک از زن و مرد در امور خانواده، تقوا و شایستگی است نه جنسیت. در اینجا بايسته است نکته دیگری مورد توجه قرار گیرد و آن اینکه اگر زن و مرد نتوانستند به تفاهم و یگانگی مورد انتظار برسند و ناهمدلي هاي ناشي از نوع رابطه و رفتارشان آنان را از یکدیگر دور کرد، اسلام در چنین حالتی طلاق را به رغم ناپسندی و نکوهیدگی آن به عنوان راه حل پیشنهاد می کند.

خانواده و پیامبران

خانواده، کوچکترین واحد اجتماعی و در عین حال، بزرگترین و اثربارترین واحد تربیتی در جوامع به شمار می آید، به گونه ای که می تواند منشأ تحول فردی و اجتماعی و رشد ارزش های انسانی در میان اعضای آن باشد. خانواده، مهمترین نهادی است که فرد در آن پرورش می یابد. بنابراین، سرمایه گذاری و توجه هر چه بیشتر به این نهاد مقدس، از رسالت معلمان به ویژه پیامبران و پیشوایان ادیان قرار گرفته است. امروز نیز بشر همین رویکرد را پی می گیرد تا جایی که دولتها به رشد و توسعه کیفی خانواده توجه می کنند و می کوشند با در اختیار قرار دادن امتیازها و تسهیلات رفاهی، آموزشی و مشاوره ای، به ارتقای سطح بهداشت و سلامت روانی خانواده کمک کنند؛ زیرا این کار، بر تربیت نسل آینده اثر مستقیم خواهد داشت.

خانواده های الگو در اسلام

اولیای دین همواره در زندگی خویش به دو اصل اهمیت پیروی از الگوی شخصیتی و رفتاری و اعتبار آن توجه داشته و بر همین اساس، مردم را به پیروی از الگوهای مناسب دعوت کرده‌اند. یکی از این الگوهای مناسب رفتاری از دیدگاه قرآن، حضرت ابراهیم علیه السلام است. افرون بر وی، خداوند در قرآن کریم، به افراد اعلام می‌کند که پیامبر اعظم علیه السلام، الگویی نیکو برای شیوه های زندگی رسول پیروی است. امام علی علیه السلام که از نزدیک، شاهد همه رفتارها و شیوه های زندگی رسول خدا صلی الله علیه وآلہ بود، ایشان را بهترین سرمشق می‌داند که همگان را برای همانندسازی کافی است. بر اساس آیات قرآن، پیامبر اعظم صلی الله علیه وآلہ و خانواده او، ویژگی های شخصیتی و رفتاری بسیار مناسب و به دور از هرگونه نابهنجاری رفتاری، شخصیتی و اخلاقی دارن.

آسیب شناسی خانواده

یکی از بزرگ‌ترین مشکلات اجتماعی در جامعه کنونی، دعواهای خانوادگی است که ارکان خانواده را سست می‌کند و سلامت روانی اعضای آن را به خطر می‌اندازد. آسیب‌ها و سنتیزه‌های خانوادگی، پدیده‌ای بسیار پیچیده و چند وجهی است که باید آن را از دیدگاه‌های گوناگون روانی، اجتماعی، اقتصادی، حقوقی و ارتباطی بررسی کرد. شاید همان‌گونه که زندگی هر انسان، یکتا و منحصر به فرد است، زندگی مشترک هر زوج جوان نیز منحصر به خودشان باشد. با وجود این، پرداختن به موضوع آسیب‌شناسی خانواده برای دست یافتن به راهبردهای پیش‌گیری، یکی از مهم‌ترین مسائل ضروری آموزش خانواده است؛ زیرا بدون شناخت عوامل، دست‌یابی به راههای درمان امکان‌پذیر نخواهد بود. سخن از آسیب شناسی خانواده، سخن از عواملی است که بهداشت روانی خانواده و ازدواج را تهدید می‌کند.

طلاق

نبود عشق در زندگی زناشویی در کنار دیگر عوامل، زمینه ساز پدیده طلاق است. آثار

ویرانگر طلاق، برای زوجین و فرزندان بسیار چشمگیر است. بالا بودن گرایش به طلاق و دعواهای دامنه‌داری که روزگاری همراه با تلخ کامی را برای تمامی اعضای خانواده رقم می‌زند، در این زمینه تأمل برانگیز است. نکته مهم این است که به دلایل گوناگون، شمار اندکی از زندگی‌های مشترک در جامعه ما به طلاق می‌انجامد، ولی نبود عشق که به نسبت‌ها و شدت‌های گوناگون نمود پیدا می‌کند، جلوه‌های بسیار متفاوتی می‌تواند بیابد که دل‌زدگی در روابط زناشویی و نارضایتی از زندگی مشترک، نمونه آن است. به هر حال، برآورده نشدن نیازهای عاطفی افراد، ساختار زندگی مشترک را بسیار سست می‌سازد و زمینه را برای از هم گسستن پیوند آماده می‌کند.

ریشه‌های اختلاف خانوادگی

در بررسی عوامل مشکلات خانوادگی که گاه خانواده را به فروپاشی کامل می‌کشاند، به مواردی متعدد برمی‌خوریم که در گستره‌ای از مسائل روانی، اجتماعی، فرهنگی، دینی، اقتصادی و جسمانی جای می‌گیرد. کم سن و سالی زن و مرد، تفاوت زیاد در بهره هوشی، چگونگی روابط کلامی و غیرکلامی، اختلاف بسیار در تحصیلات، توقع مادی زیاد در خانواده، بیماری‌های جسمانی که سازگاری‌های جدی‌تری را می‌طلبند، اعتیاد، نازایی زن یا مرد، بی‌توجهی اعضای خانواده به باورهای دینی و انجام رفتارهای خارج از محدوده مجاز شرعی، آزار دادن والدین و ناخشنود ساختن آنها، از جمله عوامل پیدایش اختلاف‌های خانوادگی است

اصلاحات خانوادگی از دیدگاه قرآن

افراد در خانواده دارای نقش و مسئولیتی متمایز از جنبه‌های فردی می‌باشد و از طرف دیگر خانواده محوری ترین تقسیم جامعه است و می‌توان فرایند اصلاح و تربیت خانواده را اصلاح جامعه دانست. در تعالیم اسلام به مساله تشکیل و حفظ و صیانت از حریم خانواده اهمیت فراوانی داده شده است به عنوان مثال بالاترین مقام زن در محیط خانواده با نام و عنوان مادر تعریف می‌شود.

مصادیقی که قرآن راجع به اصلاح خانواده به آن اشاره نموده است به قرار زیر است:

۱ - اهلیت :

یکی از جنبه های اصلاح خانوادگی اهل بودن خانواده در مسیر دین و انسانیت است. خداوند در جریان داستان خانواده نوح می فرماید: "قال يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل غير صالح فلا تسئلن ما ليس لك به علم و اني اعظك ان تكون من الجاحلين" [۱۲] فرمود: ای نوح او از اهل تو نیست او عمل غیر صالحی است پس آنچه را از آن آگاه نیستی از من بخواه و من به تو اندرز می دهم تا از جا هلان نباشی . امین الاسلام طبرسی در تفسیر مجمع البیان گفته اند: معنای اینکه او از خاندان تو نیست یعنی بر دین و آیین تو نیست و همان کفر باعث شد که از نظر حکم جزء خاندان نوح نباشد ، و این معنا مانند سخنی است که رسول خدا در مورد سلمان فرمود : السلمان منا اهل البيت يعني بر دین و آیین ماست . [۱۳]

۲ - نیکی به والدین و دعای آنان برای ذریه :

قرآن کریم در موارد متعددی احسان و بر به والدین را سفارش نموده است که رضایت آنان سبب تثبیت پایه های خانواده و اصلاح آن می باشد و در مقابل عاق والدین سبب تباہی خانواده و بروز و ظهر آثار وضعی می شود . خداوند می فرماید : و وصينا الانسان بوالديه احسانا حملته امه کرها و وضعته کرها و حمله و فصاله ثلاثون شهرا حتى اذا بلغ اشده و بلغ اربعين سنہ قال رب اذرعنى ان اشكر نعمتك التي انعمت على و على والدى و ان اعمل صالحًا قرضاه و اصلاح لى في ذريتي انى تبت اليك و انى من المسلمين . "[۱۴] ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادر خویش نیکی کند مادرش او را با ناراحتی حمل می کند و با ناراحتی بر زمین می گذارد ، و دوران حمل و از شیر گرفتتش سی ماه است تا زمانی که به کمال قدرت و رشد برسد و به چهل سالگی بالغ گردد می گوید : پروردگارا مرا توفیق ده تا شکر نعمتی را که به پدر و مادرم دادی بجا آورم و کار شایسته ای انجام دهم که از آن خشنود باشی فرزندان مرا صالح گردان ، من به سوی تو باز می گردم و توبه می کنم و از مسلمانانم " علامه طباطبائی در ذیل " اصلاح لی فی ذریتی " گفته اند: اصلاح در ذریه به این معنا است که اصلاح را در ایشان ایجاد کند و چون این ایجاد از ناحیه خداوند است معنایش این می شود که ذریه را موفق به عمل صالح سازد و این عمل صالح کار

دلهاشان را به صلاح بکشاند . و خلاصه دعا این است که خدا شکر نعمتش و عمل صالح را به وی الهام کند و او را نیکو کار به پدر و مادرش سازد و ذریه اش را برای او چنان کند که او را برای پدر و مادرش کرده بود . [۱۵]

۳- رابطه زن و شوهر در راستای اصلاح :

هنگامی که زندگی خانوادگی با مشکل مواجه می شود و مساله طلاق و جدایی طرح می گردد ارجاع به زندگی سالم را فقط به قصد اصلاح توصیه می کند . خداوند می فرماید : و المطلقات یتربصن بانفسهن ثلاثة قروع ولا يحل لهن ان يكتمن ما خلق الله في ارحامهن ان كن يومن بالله واليوم الآخر وبعولتهن الحق بردهن في ذلك ان ارادوا اصلاحا ولو لهن مثل الذى عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجه والله عزيز حكيم . "[۱۶]" زنان مطلقه باید یه مدت سه مرتبه عادت ماهیانه دیدن و پاک شدن انتظار بکشند و اگر به خدا و روز رستاخیز ایمان دارند ، برای آنها حلال نیست که آنچه را که خداوند در رحمهایشان آفریده کتمان کنند ، و همسرانشان برای بازگرداندن آنها در این مدت سزاوارترند ، در صورتی که براستی خواهان اصلاح باشند و برای زنان همانند دظایفی که بر دوش آنهاست ، حقوق شایسته ای قرار داده شده و مردان بر آنان برتری دارند ، و خداوند توانا و حکیم است . امین الاسلام طبرسی در تفسیر مجتمع البیان گفته اند : منظور از ارادوا اصلاحا آن است که اگر قصد اصلاح دارند نه آزار و اذیت [۱۷] . خداوند در قرآن کریم در زمینه اصلاح بین زن و شوهر می فرماید : و ان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حکما من اهله و حکما من اهلها ان يريد اصلاحا يوفق الله بينهما ان الله كان عليما خيرا "[۱۸]" و اگر از جدایی و شکاف میان آن دو همسر بیم داشته باشید یک داور از خانواده شوهر و یک داور از خانواده زن انتخاب کنید اگر این دو داور تصمیم به اصلاح داشته باشند خداوند به توافق آنها کمک می کند زیرا خداوند دانا و آگاه است او از نیات همه با خبر است . امام فخر رازی در مورد " ان يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما " در تفسیر کبیر می گویند : چهار وجه را در تفسیر این قسمت از آیه عنوان نمود : اول : اگر دو حکم اصلاح را بخواهند بهتر است و خداوند بین دو حکم موافقت ایجاد می کند تا آنچه که خیر است انجام دهند . دوم : اگر دو حکم اصلاح را بخواهند خداوند

بین زوجین موافقت ایجاد می کند . سوم : اگر زوجان بخواهند اصلاح کنند خداوند بین آن دو موافقت ایجاد می کند . چهارم : اگر زوجان اصلاح بخواهند خداوند بین دو حکم موافقت ایجاد می کند تا آنچه که صلاح است را انجام دهند [۱۹] . در این زمینه از امام صادق ع روایتی نقل شده است : " دو حکم شرط می کنند که جایز است زوجین از هم جدا شوند و یا آشتی کنند دو حکم نمی توانند حکم جدایی را بدنهند مگر اینکه زوجین بخواهند [۲۰] . خداوند در سوره النساء در زمینه اصلاح بین زوجین باز می فرماید : " و ان امراء خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا و احضرت الانفس الشح و ان تحسنو و تنفقوا فان الله كان بما تعلمون خيرا " [۲۱] و اگر زنی ، از طغیان و سرکشی یا اعراض شوهرش بیم داشته باشد ، مانعی ندارد با هم صلح کنند وزن یا مرد ، از پاره ای از حقوق خود ، به خاطر صلح صرفنظر نمایند ، و صلح بهتر است اگرچه مردم بخل می ورزند . و اگر نیکی کنید و پرهیزگاری پیشه سازید ، خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است او پاداش شایسته به شما خواهد داد . مراد از صلح و مصالحة کردن این است که زن از بعضی از حقوق زناشویی خودش صرفنظر کند تا انس و الفت و توافق شوهر را جلب نماید به این وسیله از طلاق و جدایی جلوگیری کند و بداند که صلح بهتر است . [۲۲]

۴- اهمیت نقش خانواده در تربیت انسان :

اصلاح خانواده آنقدر مهم است که حضرت رسول ص می فرماید : " هر انسانی با فطرت توحیدی متولد می شود این پدر و مادر او هستند که او را یهودی ، نصرانی و یا مجوسی بار می آورند ". سپس فرمودند : همان فطرت خدایی که خداوند مردم را به آن خلق نموده است [۲۳] .

۵- صیانت نسل :

با توجه به اینکه حیات نوع انسانی به دو مسئله مهم غذا و استمرار نسل است و از آنچا که جایگاه استمرار نسل صالح در بستر خانواده قرار دارد لذا فساد در این دو زمینه را قرآن کریم به فساد در حرث و نسل تعبیر نمودع است و مفسد فی الارض را فساد کننده در این دو زمینه معرفی کرده است . خداوند می فرماید : " و اذا تولى سعى فی الارض ليفسد فيها و يهلك الحرث و

النسل و الله لا يحب الفساد[۲۴]" نشانه آن این است که هنگامی که روی بر میگردانند و در راه فساد در زمین ، کوشش می کنند ، وزراعت ها و چهارپایان را نابود می سازند ، خدا فساد را دوست ندارد . علامه طباطبائی در تفسیر المیزان در ذیل این آیه شریفه گفته اند : منظور از یهلك الحرش و النسل این است که فساد در زمین را می خواهد بیان نماید . اگر نابود کردن حرش و نسل را بیان فساد قرار داده بـر این است که قوام نوع انسانی در بقای حیاتش به غذا و تولید مثل است ، اگر غذا نخورد می میرد و اگر تولید مثل نکند نسلش قطع می شود ، و انسان در تامین غذایش به حرش یعنی زراعت نیازمند است چون غذای او یا حیوانی است و یا نباتی و حیوان هم در زندگی و نمو به نبات نیازمند است پس حرش که همان نبات است اصل در زندگی بشر می باشد و به همین جهت فساد در زمین را با هلاک کردن حرش و نسل بیان می کند . پس معنای آیه این شد که او از راه نابود کردن حرش و نسل در زمین فستد می انگیزد و در نابودی انسان می کوشد . "والله لا يحب الفساد" : مراد از این فساد ، فسادهای تشریعی است یعنی آن فسادی که به دست بشر پدید می آید خداوند آنچه از دین که تشریع کرد به منظور اصلاح اعمال بندگان بود تا عمل صالح روزمره و تمرین مستمر ملکات فاضله را در نفوس آنها پدید آورد و اختلافشان را اصلاح کند و در نتیجه حال انسانیت و جامعه بشریت معتدل شود در این هنگام است که زندگیشان هم در دنیا و هم در آخرت عین سعادت می شود . [۲۵]

۶- صله رحم

یکی از مسائل مهمی که اسلام بسیار به آن پرداخته است مساله صله رحم است : "فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في الأرض و تقطعوا ارحمكم" [۲۶] اگر از این دستورها ، روی گردن شوید ، جز این انتظار می رود که در زمین فساد و قطع پیوند خویشاوندی کنید . استفهام که در این آیه آمده است برای تغیر می باشد یعنی البته از شما می آید که چون منصب امارت و حکومت بیاید بسبب تکبر و تعظیم کثرت جاه و مقام در زمین فساد کنید و قطع ارحام نماید چنانکه در زمان جاهلیت هم می کردید .

خانواده مطلوب از دیدگاه قرآن

بنیان های پدیدآورنده خانواده خود گویای ارزش معنوی و قداست آن است زیرا قرآن مجید خانواده را نهادی مقدس و مبتنی بر چند رکن معنوی می داند که عبارتند از: آرامش و سکون، عشق و دوستی ، مهربانی و شفقت و همیاری که انس و الفت نیز در بطن آن است.

● عشق ، بنیان خانواده

چون نیک بنگریم و بیندیشیم، به روشنی درمی یابیم که عشق نه تنها رکنی از ارکان خانواده است ، بلکه در قوام و بقا و تعادل بنیان های دیگر نقش بی همتا دارد تا جایی که شاید بتوان گفت، عشق روح خانواده است یا این که خانواده به راستی خانه عشق و آشیان عشق است. اندیشمندان در اثبات سخن به آیه «خلق لكم من انفسكم ازواجاً لستكروا اليها و جعل يينكم مودة و رحمة»[۲۷] و نیز «هوالذی خلقکم من نفس واحدة و جعل منها زوجها ليسكنُ اليها»[۲۸] استناد می کنند و معتقدند: اساس روابط اجتماع درون خانواده که همانا دوستی، تفاهم متقابل و همیاری است، با ملات عشق به هم پیوسته و آمیخته است. از این دیدگاه، اشاره به نفس واحد در آیه کریمه دیگر گویای این حقیقت است که نهاد خانواده ظرف رویش روح و جان، رستگاری و بالندگی زن و مرد تا رسیدن به اوج بالندگی (کمال انسانی) است؛ یعنی، نه مرد به تنها یی کامل است و می تواند به کمال برسد، نه زن. مگر با همگرایی و بودن و زیستن در محدوده خاص مقررات و دستورالعمل هایی که نهاد خانواده نام دارد. نهادی که سرآغاز راه رفتن به سوی کمال است.

انسانیت وقتی در عرصه معنویت استقرار می یابد که انسان ها با هم باشند و بتوانند به درستی (آن گونه که خداوند مقرر فرموده است) با هم زندگی کنند. هدف زندگی، فرجام حیات و رستگاری یا گمراهی هر انسان در وجود «انسان های دیگر» است. تعامل و همزیستی انسان هاست که همه مقوله های مطرح و قابل فهم در عرصه حیات و زندگی او را معنا می بخشد. خوبی و بدی، خوشبختی یا بدبخشی، آرامش و تلخکامی، فقط در تعامل و اصطکاک روابط انسان ها معنا می یابد. پس انسان اجتماعی است و غیر از زیستن در اجتماع راه چاره ای ندارد.

نخستین اجتماعی که آدمی در آن بار می آید تا زیستن در جامعه بشری و همیاری و همزیستی با انسان های دیگر را به اقتضای فطرت بشری فراگیرد، خانواده است. یعنی نخستین هسته پیدایش اجتماع، چون جامعه بشری را به پیکری واحد تشییه کنیم، خانواده را می توانیم نخستین سلول پدیدآورنده آن بدانیم.

به اعتبار این فلسفه وجودی، اندیشمندان می گویند: خانواده هم مکتب شایسته پرورش انسان و اجتماعی شدن اوست، هم پناهگاه و مأمن او تا سختی های زیستن در اجتماع بشری و مراوده و معاشرت و ارتباط با انسان های دیگر را با دستیابی به ابزارها و امکانات لازم که در نهاد خانواده است و دیگر اعضای خانواده در دسترس او می گذارند، تاب آورد. با این همبستگی اخلاقی و حقوقی، احساس وظیفه بیش از خواست و نیاز جنسی در روابط زن و مرد اهمیت می یابد و با این انگیزه است که زن و مرد می توانند عشق را با اخلاق درآمیزند تا محیط مساعدی برای رشد جسمانی و انتلالی معنوی و اخلاقی فرزندشان فراهم آید.

ماهیت خانواده به گونه ای است که احساس و عاطفه در آن حرف اول را می زند و چنان که یک صاحب نظر می گوید: «طبع خانواده با حقوق و احکام آمرانه چندان سازگار نیست» و قانون در ایجاد نظم خانوادگی تأثیر اندک دارد؛ حال آن که درهای خانواده همیشه به روی ارزش های دینی و اخلاقی گشوده است. چون گلزاری که تشنه نور و پرتو آفتاب است، نه تنها از آن رمق و جان می گیرد که حیات و دوام و بقایش بسته به تابش نور است.

دکتر سید مصطفی محقق داماد، در تحلیل ژرفکاوانه اش، موضوعی جالب را مطرح کرده است:

بیشتر واژه های به کار رفته در مورد نهادهای حقوقی در روابط اعضای خانواده به گونه ای است که واژه ویژگی اخلاقی و عاطفی دارد، چنانکه واژه صداق مفهوم صدق و صفات را دربردارد یا این که «نحله» مفهوم اخلاقی هدیه دادن به همسر را برمی تابد.

وی در «حقوق خانواده» با اشاره به این که عقد نکاح در اسلام صرفاً یک قرارداد حقوقی نیست، بلکه پیمانی عاطفی، اخلاقی و حقوقی است، آورده است: حکمای باستان به نقش اصلی و محوری عاطفه و اخلاق در تنظیم کانون خانواده توجه کرده اند، رخنه دولت را به این سرای

مردمی زیانبار و خطرناک دانسته اند و در بخش بندی حکمت عملی، تدبیر منزل را از سیاست مدن جدا کرده اند تا مرز قاطع و طبیعی میان دولت و خانواده نمایان شود.

به گفته محقق، در این جداسازی، حق با حکماست، زیرا تجربه نشان داده است که دولت‌ها، بخصوص دولت‌های سکولار، هرگاه خواسته اند به استناد قوانین خودساخته، خود را به خانواده تحمیل کنند، به آن آسیب زده اند. ناگزیر، به ویرانی کمربسته اند تا مانع خودکامگی و قدرت نمایی شان را از میان بردارند یا این که به ساختن چارچوب بیرونی آن بسته کرده اند تا مشکل دلخواه را به آرامی مستقر سازند. اما قوانین برگرفته از ادیان الهی که مبتنی بر اصول و مبانی اخلاقی است، به گونه دیگری است.

حکیم، شیخ الرئیس ابوعلی سینا، در رساله‌ای به منظور تشریع جایگاه و اهمیت خانواده و ارکان آن [تدابیر المنازل یا السياسات الاهلية (یک بار هم با عنوان «فی السياسة المنزليّة» چاپ شده است)] و چگونگی روابط میان زن و شوهر و همچنین پدر و مادر و فرزندان، تصویری روشن از خانواده مطلوب برای تربیت فرزندان شایسته که اساس پدیدآمدن جامعه صالح است، ترسیم کرده است.

ابن سینا در تبیین هدف‌های خانواده مطلوب مبتنی بر موازین اخلاقی و عاطفی دین محور، بر ۳ انگیزه اقتصادی، اجتماعی و همچنین محبت و آرامش تأکید کرده است. نظر او در توجیه نخستین انگیزه حاکی است: «انسان برای حفظ دارایی خویش و نگهداری آن برای زمان نیازمندی، به مسکن و بیت نیاز دارد و این همسر است که می‌تواند در این امر شریک و همراه مناسبی برای او باشد.» به گفته ابن سینا، زن شایسته شریک مرد، نگهبان مال او، جانشین او در خانه و امین او در تربیت فرزندان است.»

ابن سینا در «الشفاء الهیات» ازدواج را «برترین رکن مدینه» توصیف کرده و در تبیین انگیزه اجتماعی تشکیل خانواده گفته است: «فرزندی نیاز است تا هنگام ناتوانی و به وقت پیری، یاور پدر و مادر باشد و نسل ایشان را تداوم بخشد و یاد ایشان را پس از مرگ زنده بدارد.»

به گفته ابن سینا، سکون و آرامش درونی هم در سایه ازدواج و گزینش همسر پدید می‌آید و این نکته، چنانکه دکتر مصطفی محقق داماد می‌گوید، به روشنی مبین تأثیرپذیری ابن سینا از

قرآن است.

نکاتی که در امر ازدواج باید رعایت شود، به نظر ابن سینا، به این شرح است:

■ قانونی شدن

نخستین امری که باید از سوی قانونگذار به صورت قانون و سنت درآید، ازدواج است و با مشروع شناخته شدن ازدواج، هرگونه ارتباط جنسی خارج از محدوده ازدواج، نامشروع شناخته خواهد شد.

■ تشویق و تحریض

مدیران امور مدینه باید مردم را به ازدواج تشویق و دعوت کنند.

■ علنى بودن

ازدواج باید آشکار و علنی باشد، زیرا این امر از بروز تردید در نسبت و نیز اختلال در انتقال میراث اشخاص پیشگیری می کند.

به گفته محقق داماد، این نکته در نصوص نبوی نیز آمده است: «اعلنوا النکاح ولو بالدف»
يعنى، نکاح و ازدواج را حتى با نواختن دف، آشکار سازيد.

■ ازدواج، پیمان محکم و استوار

ازدواج باید پیوندی همیشگی و مستحکم باشد و در معرض تزلزل و بی ثباتی قرار نگیرد؛
چنانکه قرآن مجید نکاح را میثاق غلیظ توصیف کرده است [۲۹].

■ ضرورت رشد عقلانی و جسمانی

ابن سینا سن معینی برای ازدواج توصیه نکرده، بلکه گفته است: زمان مناسب وقتی است که فرد به بلوغ جسمی و رشد عقلی برای اداره زن و فرزند برسد و از نظر اقتصادی، شغل و درآمد لازم را برای معاش خانواده داشته باشد.

■ تأکید بر زندگی مستقل

ابن سینا توصیه کرده است که وقتی فرزند با شغل خویش درآمدی به دست آورد، تدبیر آن است که ازدواج کند و از خانواده اش جدا شود.

شیخ الرئيس ابوعلی سینا برای تدبیر خانواده اصولی دارد که دکتر محقق داماد در پژوهش

های خود آنها را تبیین کرده است.

■ احترام مرد

ابن سینا با استناد به آیه «الرجال قوامون علی النساء» [۳۰] (قرآن مجید، گفته است: در روابط زوجین، ریاست خانواده با شوهر است. زیرا اگر شوهر تحت سیطره و اطاعت زن قرار گیرد، خانواده به سبب احساسی بودن زن و پیروی از هوی و هوس، به تباہی و فساد کشیده خواهد شد. لذا به نظر او، هیبت مرد لازم است و مقصود از هیبت آن است که مرد در برابر همسر و فرزندان از احترام لازم برخوردار باشد و هیچ کس او را کوچک نشمارد.

به گفته ابن سینا، مرد برای داشتن هیبت، باید احترام خود را درخانه با مراعات و مروت حفظ کند، به وعده های خود پاییند باشد و از وعده های تحقق نیافتی بپرهیزد.

■ تکریم همسر

به نظر ابوعلی سینا، شوهر باید همسر خود را تکریم نماید و اگر بخواهد زن را به حسن رفتار و رعایت حرمت خویش وادرد، راهی جز این ندارد و با تهدید و اجبار نمی تواند به این هدف دست یابد. زیرا وقتی زن کرامت خود را ببیند، در حفظ و تداوم آن می کوشد و از زوال آن می ترسد.

ابن سینا در تبیین آنچه سبب تکریم زن می شود نیز ۳ نکته مهم را به این شرح مورد توجه قرارداده است:

■ دادن زینت نیکو به همسر

به گفته ابن سینا، با توجه به طبع زن و علاقه اش به زینت، مرد باید با توجه به وضع ظاهری وی، به شخصیت زن احترام بگذارد.

■ حفظ حجاب زن

ابن سینا با استناد به دستور شریعت اسلامی، رعایت ستر و پوشیدگی زن از بیگانگان را از ضرورت های تکریم و احترام زن دانسته و بر آن تأکید کرده است.

■ پرهیز از برانگیختن حسادت زن

ابن سینا، مرد را از توجه داشتن به زنی غیر از همسر خود و تحسین و تمجید او نزد همسرش

بر حذر داشته و گفته است این رفتار با هیبت مرد که رکن خانواده است، منافات دارد و سبب بروز نفرت و خصومت میان زن و شوهر می شود. از این رو، سعادت خانواده و ضرورت پیروی از فضائل اخلاقی حکم می کند که شوهر از این شیوه رفتار پرهیزد.

■ اهمیت اشتغال زن

ابن سینا در «تدايير المنازل» به مسأله اشتغال زن نيز پرداخته و گفته است: زن اگر بیکار باشد، از نظر اخلاقی به بیراهه کشیده می شود، احساس پوچی و بیهودگی می کند و خود را با کارهای لغو و بیهوده مشغول می سازد؛ از این رو، مرد باید همسرش را به امور مهمه مشغول سازد.

نکته مهم دیگر در نظرات ابن سینا چگونگی خروج زن از خانه است، او در این باره گفته است: «در تربیت اسلامی، خروج زن از منزل باید با توافق همسرش باشد و این توافق ممکن است همراه با قرارداد ازدواج حاصل شود، در غیر این صورت، اگر شوهر خروج بی اجازه را با صالح خانوادگی منطبق نبیند، می تواند از آن جلوگیری کند.

پی نوشت:

[۱]. نحل/۸۰

[۲]. مفردات راغب، ماده سکن.

۳۴/۳ احزاب

[۳]. نور/۳۶

[۴]. تفسیرالمیزان، سید محمدحسین طباطبائی، ۱۳۶۳، ج ۱۵، صص ۱۷۸ - ۱۷۹.

[۵]. نور/۶۱

[۶]. نور/۲۷

[۷]. مفردات راغب، ماده انس.

[۸]. تفسیر میدی، ۱۳۵۷، ج ۶، ص ۵۰۹

[۹]. نور/۲۸

- [۱۰]. لیل/۴-۱]
- [۱۱]. اسراء/۲۴-۲۳]
- [۱۲]. هود/۴۶]
- [۱۳]. مجتمع البيان في تفسير القرآن، طبرسى، بيروت ، دارالاحباء التراث العربى ، ۱۳۷۹هـ.ق.
- [۱۴]. الاحفاف/۱۵]
- [۱۵]. الميزان، ج ۸، ص ۲۱۷ .
- [۱۶]. البقره/۲۲۸]
- [۱۷]. مجتمع البيان، ج ۱، ص ۳۲۵ .
- [۱۸]. النساء / ۳۵]
- [۱۹]. التفسيرالكبير ، امام فخررازى ، ج ۹ ، ص ۷۵ .
- [۲۰]. نورالثقلین ، ج ۱ ، ص ۴۷۸ ، البرهان ، ج ۲ ، ص ۷۵ .
- [۲۱]. النساء / ۱۲۸]
- [۲۲]. الميزان ، ج ۵ ، ص ۱۰۰ ، عياشى ، ج ۱ ، ص ۲۷۸ .
- [۲۳]. مجتمع البيان ، ج ۲ ، ص ۱۱۹ .
- [۲۴]. بقره/۲۰۵]
- [۲۵]. الميزان ، ج ۲ ، ص ۹۸ .
- [۲۶]. محمد / ۲۲]
- [۲۷]. روم/۲۱]
- [۲۸]. اعراف / ۱۸۹]
- [۲۹]. حقوق خانواده ، ص ۱۷۰
- [۳۰]. النساء / ۳۴]

کتابنامه

- آیه الله جوادی آملی، زن در آینه جلال و جمال، مرکز نشر اسراء، قم، مرداد / ۸۲، چاپ هفتم.
- آیه الله جوادی آملی، اسرارالصلوہ، دارالاسراء، للنشر، قم، ۱۳۷۳.
- دکتر احمد بهشتی، خانواده در قرآن، موسسه بوستان کتاب، قم، سال / ۸۵، چاپ ششم.
- دکتر غلامعلی حدادعادل، فرهنگ برهنگی و برهنگی فرهنگی، انتشارات صدا و سیما، تهران، ۱۳۷۲.
- دکتر نصرت الله کاسمی (مترجم)، آنچه یک جوان باید بداند؟ انتشارات تهران بی تا.
- سید مجتبی هاشمی رکاوندی، مقدمه ای بر روان‌شناسی زن، انتشارات شفق، قم، بی تا.
- سید محمدحسین، المیزان، طباطبا یی، بیروت، موسسه الاعلمی للمطبوعات، الطبعه الثانیه، ۱۳۹۴ق.
- نظام حقوق زن در اسلام، چاپ بیست و سوم، انتشارات صدرا، قم، ۱۳۷۶.
- طبرسی، فضل بن حسن، معجم البیان، بیروت، دارالحیاء التراث العربی، تحقیق رسولی محلاتی.
- علی اکبر شعاعی نژاد، روان‌شناسی رشد نوجوانی و جوانی، انتشارات دانشگاه پیام نور، تهران، ۱۳۸۲، چاپ چهاردهم.
- علی محمدی آشنازی، حجاب در ادیان الهی، چاپ اول، انتشارات اشراق، قم، ۱۳۷۳.
- محمد رضا شزفی، دنیای نوجوان، انتشارات تربیت، تهران، ۱۳۷۲.
- محمد رضا بادرچی، نگاهی به قوانین خانواده در قرآن کریم، مشهد، دانشگاه فردوسی، اسفند، ۷۹.
- مرتضی مطهری، مسئله حجاب، چاپ پنجاه و نهم، انتشارات صدرا، قم، ۱۳۷۶.
- مهدی محمودیان، قرآن در خانواده، ترجمه و مفاهیم قرآن به صورت پرسش و پاسخ و مسابقه، منشور وحی، ۸۳.
- ناصر مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۷۳.